

Sygn. akt VII K 338/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 marca 2017 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. VII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Marcin Oleśko

Protokolant: sekr. sądowy Anna Krawczyńska

przy udziale oskarżyciela publicznego Łódzkiego Urzędu Celno - Skarbowego w Łodzi reprezentowanego przez Beatę Gniewaszewską

po rozpoznaniu w dniach 21 marca 2017 roku, 27 marca 2017 roku,

sprawy **E. S.** s. J. i I. z domu W. ur. (...) w P.

oskarżonego o to, że:

po dokonaniu wpłaty w dniu 18.07.2011 r. co najmniej do 25.04.2012 r. na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w miejscowości W. za pomocą urządzenia z dostępem do sieci Internet, uczestniczył w zagranicznych grach hazardowych urządzanych przez firmę: (...) (...), wbrew art. 29a ust. 2 Ustawy z dnia 19.11.2009 roku o grach hazardowych (Dz. U. nr 201, poz. 1540),

tj. o czyn z art. 107 § 2 kks

1. oskarżonego E. S. uznaje za winnego tego, że co najmniej od 6 sierpnia 2011 roku do 14 lutego 2012 roku na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w miejscowości W. za pomocą urządzenia z dostępem do sieci Internet, uczestniczył w zagranicznych grach hazardowych urządzanych przez firmę:(...) (...), wbrew art. 29a ust. 2 Ustawy z dnia 19.11.2009 roku o grach hazardowych (Dz. U. nr 201, poz. 1540), przy czym przyjmuje, że czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi wyczerpujący dyspozycję art. 107 § 4 kks w zw. z art. 107 § 2 kks i wobec tak opisanego czynu na podstawie art. 51 § 1 kks w zw. z art. 17 § 1 pkt 6 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks umarza postępowanie karne;

2. zwalnia oskarżonego od kosztów procesu, które przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt VII K 338/16

UZASADNIENIE

W okresie od co najmniej 6 sierpnia 2011 roku do 14 lutego 2012 roku oskarżony E. S. za pośrednictwem sieci internet wielokrotnie korzystał z usług portalu (...) należącego do spółki typu (...) o tej samej nazwie, mającej swoją siedzibę na terenie Malty. Oprócz dostępu wizualnego do imprez sportowych nieemitowanych przez telewizje krajowe, przedmiotowy portal przyjmował nadto związane z nimi zakłady wzajemne, których uczestnicy obstawiając wynik wpłacali określone kwoty pieniężne na konto spółki. Warunki uczestnictwa i udziału w zakładach wzajemnych podlegały zasadom narzuconym przez portal, który określał m.in. system wpłat i wygranych oraz jurysdykcję sądową.

/ogólne warunki handlowe (...) k. 22-26;

częściowo wyjaśnienia oskarżonego – k. 19 akt (...), k. 16-17;

informacja (...) wraz z załącznikami – k. 32-45 akt (...)/

W opisanych warunkach oskarżony uczestniczył w zakładach wzajemnych organizowanych przez (...) piętnaście razy każdorazowo uiszczając ze swojego konta osobistego wpłaty w kwotach od 2 zł do 14,35 zł. Do portalu (...) oskarżony logował się pozostając na terenie Polski – w swoim domu w miejscowości W..

/informacja mBanku wraz z załącznikami – k. 32-45 akt (...)

częściowo wyjaśnienia oskarżonego – k. 19 akt (...), k. 16-17/

E. S. nie był dotychczas karany.

/dane o karalności – k. 20/

Oskarżony ma 24 lata. Legitymuje się wyższym wykształceniem. Z zawodu jest informatykiem. Jest zatrudniony w firmie (...) J. F. na stanowisku pracownika obsługi klienta. Z pracy tej osiąga dochód w kwocie 2.000 złotych miesięcznie. Jest kawalerem. Nie ma nikogo na swoim utrzymaniu. Nie posiada majątku.

/dane osobo- poznawcze – k. 15/

Przesłuchany na etapie postępowania przygotowawczego E. S. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, iż nie uczestniczył w grach hazardowych. Korzystał ze strony (...) jedynie w celu oglądania meczy i przeglądania statystyk spotkań. Z tego co pamiętał za te usługi musiał uiścić jakiś depozyt finansowy.

/wyjaśnienia oskarżonego – k. 19 akt (...)

Także przed Sądem oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Potwierdził odczytane wyjaśnienia złożone na etapie postępowania przygotowawczego. Ponadto wyjaśnił: „Ja żadnych zakładów na tej stronie nie robiłem. Natomiast wiedziałem, że na tej stronie można dokonywać zakładów i obstawiać wyniki meczów. Taka jest główna idea serwisu, ale ja z tego nie korzystałem. Można było też oglądać na tym portalu śledzić statystki oraz oglądać transmisje spotkań. Aby mogło się oglądać mecze, trzeba było uiścić temu portalowi jakiś depozyt. Musiała być jakaś kwota cały czas na tym koncie. Te wpłaty, które widnieją na tych dokumentach ja je uiszczałem, abym miał możliwość oglądania meczy. Te kwoty z groszami to wynikały z tego, że ja wtedy nie pracowałem, i tak jak miałem kwoty na koncie to je wpłacałem. To funkcjonowało w ten sposób, że można było wpłacić jednorazowo większą kwotę, a potem oglądając transmisję z tej kwoty schodziły określone kwoty za daną transmisję. Ja z całą pewnością niczego nie obstawiałem na tym portalu. Nie uczestniczyłem też w grach losowych. To jest wyciąg bankowy z mojego konta. Figurujące na tym wyciągu przelewy wychodzące to są kwoty wpłacane przeze mnie na oglądanie meczów. Te przelewy zewnętrzne przychodzące z serwisu (...) (...) to dokładnie nie pamiętam z jakiego tytułu były, natomiast mogę przypuszczać, że w pewnym okresie ja bawiłem się trochę w skracanie linków i m.in. ten serwis płacił za skracanie linków i wysyłanie im następnie znajomym. Te linki dotyczyły przeróżnych rzeczy. Żeby zarobić te pieniądze trzeba było wysłać te skrócone linki do bardzo dużej ilości osób. To też był serwis zagraniczny”.

/wyjaśnienia oskarżonego – k. 16-17/

Analiza zgromadzonego materiału dowodowego uprawnia do uznania E. S. za sprawcę zarzucanego mu czynu, jakkolwiek nie w takiej postaci, jaką zaproponowano w akcie oskarżenia. Bez cienia wątpliwości należy stwierdzić, że oskarżony uczestniczył w zakładach wzajemnych w rozumieniu art. 2 ust. 2 pkt 1 ustawy z 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych, bowiem rozrywka, jakiej oddawał się na portalu (...) polegała na odgadywaniu („obstawianiu”) wyników sportowego współzawodnictwa ludzi

(meczów) z jednoczesną możliwością uzyskania wygranej pieniężnej lub rzeczowej, po uprzednim opłaceniu swojego udziału. Fakt ten wynika z zapisu dokonywanych przez niego operacji bankowych na rzecz Spółki zarządzającej zakład. Działalność w zakresie urządzania tego typu zakładów wzajemnych podlega zaś reglamentacji Państwa i może być legalnie prowadzona jedynie na podstawie krajowych przepisów. Warto dodać, że obecnie obowiązująca „ustawa hazardowa”, która w części odnoszącej się do gier na automatach spowodowała wiele niejasności interpretacyjnych,

akurat w kwestii zakładów wzajemnych pozostaje sukcesorką regulacji obowiązujących także pod rządami jej poprzedniczki – tj. ustawy z 29 lipca 1992 r. o grach losowych i zakładach wzajemnych. Tym samym stan prawny w zakresie dotyczącym odpowiedzialności karnej za zachowanie podjęte przez oskarżonego uległ utrwaleniu i nie może uchodzić za wątpliwy. Od bardzo wielu lat działalność w zakresie zakładów wzajemnych mogą prowadzić wyłącznie podmioty prawne zorganizowane w formie spółki akcyjnej lub spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, mające siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i działające w oparciu o uzyskane tu zezwolenie. Spółka (...)warunku tego nie spełnia, a zatem prowadząc w Polsce tego typu działalność (z czym tożsame jest przyjmowanie zakładu od gracza pozostającego na terytorium Polski – arg. z art. 107 § 2 kks) czyni to nielegalnie. Konsekwentnie też Ustawodawca penalizuje uczestnictwo w zagranicznym zakładzie wzajemnym, stanowiąc w art. 107 § 2 kks, iż karze podlega ten, kto na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uczestniczy w zagranicznym zakładzie wzajemnym (jedyną zmianą jest zaś złagodzenie odpowiedzialności dokonane ustawą nowelizującą z 9 października 2015 r.). E. S. bez wątplenia miał możliwość zweryfikowania zasad działania (...) bowiem miał dostęp do warunków funkcjonowania serwisu. W ocenie Sądu czynił to jednak niedbale i bez głębszej refleksji, a przede wszystkim nie dociekając przyczyn zgoła odmiennej formy uczestnictwa w zakładach, aniżeli znane z obserwacji życiowych zasady funkcjonowania stacjonarnych punktów bukmacherskich, godził się z możliwością popełnienia czynu zabronionego. Taka postać świadomości odpowiada definicji zamiaru ewentualnego, o którym mowa w art. 4 § 2 kks, będącego jedną z postaci umyślności, jako atrybutu podmiotowego występkę z art. 107 § 2 kks. W tym stanie rzeczy sprawstwo oskarżonego jest niewątpliwe.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego, iż on nie uczestniczył w grach hazardowych a jedynie korzystał ze strony (...) w celu oglądania meczy

i przeglądania statystyk spotkań. Wpłacone kwoty miały być rzekomo przeznaczone na poczet możliwości oglądania meczy. Wskazane wyjaśnienia pozostają w opozycji do ogólnych warunków handlowych (...) Zgodnie z nimi oprócz dostępu wizualnego do imprez sportowych nieemitowanych przez telewizje krajowe, przedmiotowy portal jednocześnie przyjmował związane z nimi zakłady wzajemne, których uczestnicy obstawiając wynik wpłacali określone kwoty pieniężne na konto spółki. Warunki uczestnictwa i udziału

w zakładach wzajemnych podlegały zasadom narzuconym przez portal, który określał m.in. system wpłat i wygranych.

Sąd uznał za wiarygodny także pozostały nieosobowy materiał dowodowy zebrany

w sprawie w postaci: danych o karalności, ogólnych warunków handlowych (...) informacji mBanku wraz z załącznikami. W toku postępowania ich wartość dowodowa nie wzbudziła wątpliwości Sądu, nie była również kwestionowana przez żadną ze stron.

W ocenie Sądu, czyn jakiego E. S. się dopuścił jest wręcz klasycznym wypadkiem mniejszej wagi, rodzącym, po myśli art. 107§ 4 kks odpowiedzialność analogiczną, jak wykroczenie skarbowe. Oskarżony działał motywowany typową dla młodego wieku beztroską, a jego zainteresowanie zakładami wzajemnymi nie wykroczyło poza ramy niewiele znaczącej zabawy. Analiza wartości i liczby poszczególnych zakładów nie uprawnia do wysnucia wniosku, że oskarżony był „zawodowcem”, a przeciwnie – pozostał amatorem poświęcającym na rozrywkę niewielkie, czasami wręcz symboliczne kwoty i nie zdradzając żadnych cech uzależnienia od hazardu. Sposób jego działania, motywacja i okoliczności czynu nie zasługują zatem na surową ocenę. Nie skłania do niej również postać zamiaru, ani charakter naruszonego dobra i rozmiary wyrządzonej szkody. W tym stanie rzeczy lokowanie zachowania E. S. w kategorii wypadku mniejszej wagi, wydaje się w pełni uprawnione, tym bardziej jeśli zważyć, że oskarżony wiecie prawidłowy tryb życia, pracuje, nigdy nie był karany. Od czasu popełnienia czynu upłynęło wiele lat, które nie dały podstaw do innej oceny jego postępowania, w tym zwłaszcza do podejrzewania go o jakiegokolwiek inne związki z hazardem.

Sąd dokonał zmiany opisu czynu w zakresie okresu czasu w jakim oskarżony popełnił zarzucany mu czyn. Jak wynika bowiem z załączonej do akt historii operacji na rachunku bankowym prowadzonym w (...) na rzecz E. S., pierwszej wpłaty oskarżony dokonał w dniu 6 sierpnia 2011 roku a ostatniej w dniu 14 lutego 2012 roku.

Mając to wszystko na uwadze i w konsekwencji kwalifikując zachowanie opisane

w akcie oskarżenia jako wypadek mniejszej wagi należało postępowanie umorzyć, albowiem doszło do przedawnienia karalności tak kwalifikowanego czynu. Zgodnie z brzmieniem art. 51 § 1 kks – karalność wykroczenia skarbowego ustaje, jeżeli od jego popełnienia upłynął rok. Okres ten nie uległ przedłużeniu stosownie do brzmienia art. 51 § 2 kks, ponieważ postępowanie przeciwko oskarżonemu wszczęto dopiero w czerwcu 2015 r., a zatem na długo o upływie okresu przedawnienia karalności. Tego rodzaju przesłanka formalna, mająca charakter bezwzględnej przeszkody procesowej określonej w art. 17 § 1 pkt 6 kpk (stosowanym z mocy odesłania zawartego w z art. 113 § 1 kks) zmuszała zatem do umorzenia postępowania, czego konsekwencją stało się zwolnienie oskarżonego od kosztów sądowych i przejecie ich rachunek Skarbu Państwa.